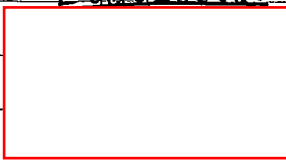

Αιτιολογία:

29-5-2018 Μείτωση της Ακτογραφία-Συμφωνία κατά το νόμο.

Ευαλοδοσία:

Η υπινδύμη από 4-1-2017 (αριθμ. ευλ. καταθ. 505133/500356/2017) έφραση της ενδ-χουσαδ και ηδη ευαλοδοσια κατα της υπ' αριθμ. 95/2016 οριστικής απόφασης

Εφευδότης:

ΠΗΜΟΞ

ΑΙΓΑΝΕΞ

του μονομελούς Πρώτου Διαιτητού Αθηνών, που ευδδθηκε αντιμωλία των διαδύων κατά την ειδική διαδύαση των εργατι-κών διαφορών (άρθρα 663 ευλ. κηοία, όπως

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

18/9/2018

4611

αυτά ίσχυαν πριν την κατάργηση του με το Ν.4335/2015) έφρα της από 14-7-2011 (αριθμ. ευλ. καταθ. 131979/4030/2011) αγκής της ευαλοδοσια, ακήθηκε νορότυα και ερωρθεσρία, πριν από την ευείδοση της ευαλοδομής, ήτοι εντός διετίας από τη δημοσίευση της (άρθρα 495 παρ.1, 2, 511, 513 παρ.1 παρ.β, 516 παρ.1, 517, 518 παρ.2, 520 παρ.1, 591 παρ.1 κηοία, αρθρ δια δε και παραδευτε φέρεται από συήτηση ενώλειαν του Αιτασεαρίου του-του (άρθρα 19 κηοία, όπως ακήατασδ-θηκε με το άρθρο 4 παρ.2 του Ν.3994/2011 σε ανδ. με άρθρ. 72 παρ.13 του ιδίου νόμου). Ενομένω, πρξωει να ηκει τυνη-υδ δευτή και να ερξυμθεί μεραι τέρω-ως προς το παραδευτε και βδημο-των ίδύων της κατά την ίδια ακωτέρω-ειδική διαδύαση των εργατιών διαφο-ρών (άρθρα 594 παρ.1, 533 παρ.1 και 614 παρ.3 κηοία).

ΜΕ την από 14-7-2011 (αριθμ. ευλ. καταθ.

131979/4030/2011) αγωγή της ενώσεων του
 Νομού Πρωτοδικείου Αθηνών η Ενώσου-
 σα και ήδη ευκατάστατα Ευαγγέλια Γερούτσου
 ισχυρίζεται ότι προσέληφθη από τον
 εναγόμενο και ήδη εφέβλητο Δήμο την
 10-9-1948, με αμβασί ερχάδας αού αατι
 εωίφαα έφερε το χαρακτήρα της αμβασί
 έφαρτημής έργαίας αρίστου χρόνου, αρο-
 υείμενου να προσφέρει τις υπηρεσίες της ως
 έργατρια αασορίδτητας, ααλλωποντας με
 την έργαία της ααηέι και διαρκεί αόχμει
 αυτα, ότι με διαδοχικές αναθέσεις της
 αρχής της αμβασί, αατ τα χρονία δια-
 σαήματα αού ααφέρνται στην αγωγή, έφα-
 υαλαθινε να προσφέρει την έργαία της
 με την ίδια ειδικότητα έως την 17-4-2011
 οαότε ο εναγόμενος Δήμος έωασε να αδο-
 δέχεται τις υπηρεσίες της, έωιααοαμενος
 ότι οι αατορτιαίες μετρή αυτα (εναγόμε-
 νου Δήμου) και τις έναγούσας αμβόσεις έργα-
 αίας έηταν άδγου ααρόδου του χρόνου διαρκ-
 υείας του. Ένάγει του ιστορικού αυτου, η
 έναγούσα έωιααλέαηνε ότι η αμβασί
 έργαίας αού την, ανέδεε με τον εναγόμε-
 νο έ αρχής έφερε το χαρακτήρα της
 αμβασί έφαρτημής έργαίας αορίστου
 χρόνου, η αωοία δεν έχει έηεί διότι
 ο εναγόμενος Δήμος δεν τήρησε τη νόμι-
 μη διαφύαηα για την ααταγγελία αυτή.
 Για του άδγου αυτου έηησε: α) να αναγω-
 ριαθεί ότι η αμβασί έργαίας με την
 αωοία ανδέεται με τον εναγόμενο έφερε
 το χαρακτήρα της αμβασί έφαρτημής

εργασίας σορίστου χρόνου, β) να αναγνωρι-
σθεί η αυριότητα της από 17-4-2011 κατα-
γγελίας της σύμβασης εργασίας της, που έγινε
χωρίς τις γερμιές διατυπώσεις και γ) να
υποχρεωθεί ο ενδιαχόμενος να αποσβείχεται
την εργασία της, σύμφωνα με τους όρους
που ίσχυαν πριν από την καταγγελία της
σύμβασης εργασίας της, με την αμοιβή χρημα-
τικής ποσής 300 ευρώ για κάθε ημέρα
άρνησης αποσβίχσης αυτής. Το πρωτοβάθ-
μιο Δικαστήριο με την Ευαισθημένη από-
φαση του αωέρισε την αξίμη ως προς
την εν λόγω ενάχουσα ως αποσβείχου
υπόστασης ότι αυτή (ένδλη αξίμη) ασκη-
θηκε μετά την απόδοξη της αωέρισεως με-
την από το άρθρο 6 παρ. 1 του ν.δ. 198/1985
επιμηής υποσβείχσης υποσβείχσης, 29μη-
κότα υποσβείχση ότι η καταγγελία της
σύμβασης εργασίας της έλαβε χώρα την
9-5-1999. Κατά της αωέρισεως αυτής παρα-
συνείται ήδη η ενάχουσα - ευαισθημένη
με την ένδλη έφεση της για τους διαλα-
βαιόμενους σ' αυτή λόγω, που ανδχο-
ρείται σε έσφαλημη έρμηνεία και έφαρμο-
μή του νόμου.

Από τον ανδραγμα των διατάξεων των
άρθρων 648, 649, 669, 679 ΑΚ απορροσεί
ότι σύμβαση εργασίας σορίστου χρόνου
υποσβείχεται, όταν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν
συμφωνήσει ορισμένη διάρκεια για την
αωέριξη της εργασίας, ούτε η χρονική αυτή
διάρκεια ανάχεται από το είδος και
τον ποσά της εργασίας. Αντίσθετα, η σύμβα-

(4)

ση εργασία είναι ορισμένου χρόνου όταν ανα-
γνωρίζεται η διάρκεια αυτή μέχρι ορι-
σμένου χρονικού σημείου ή μέχρι την εω-
θέση ορισμένου μέλλοντος και βέβαιου γε-
γονότος ή την ευτέλεση ορισμένου έργου
μετά την ωρότητα του συμβαίου ή την
εωθέση του βέβαιου γεγονότος ή του
χρονικού σημείου, ώστε να λυθεί αυτο-
δικαίως. Επομένως, η διάρκεια της αλβα-
σης εργασίας ορισμένου χρόνου είναι σαφώς
απροσδιόριστη είτε γιατί ακρωμάθησε, ρη-
τά ή σιωπηρά, είτε γιατί αεροποιεί από
το είδος και το ποσό της αλβασης ερ-
γασίας. Χαρακτηριστικά της αλβασης εργα-
σίας ορισμένου χρόνου είναι ότι τα μέρη
πρωτίως εξαρτώνται το χρονικό σημείο
της λήξης της. Η αλβαση αυτή ωσαύ-
τη αυτοδικαίως, σύμφωνα με το άρθρ. 669
παρ. 1 ΑΚ, όταν λήξει ο χρόνος για τον
οποίο αναγνωρίζεται, χωρίς να χρειάζε-
ται καταγγελία της και καταβολή απο-
ζημίωσης. Εξάλλου, ο χαρακτηριστικός
για σχέση ως

συμβάσεως έργου ή εξαρτημένης ή ανεξάρτητης εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου δεν εξαρτάται από τον χαρακτηρισμό που δίνουν σ' αυτήν οι δικαιοπρακτούντες ή ο νόμος, διότι ο χαρακτηρισμός αυτός, ως κατ' εξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας, όπως οριοθετείται από τις διατάξεις των άρθ.26§3 και 87§2 του Συντάγματος, ανήκει στο δικαστήριο, το οποίο, αξιολογώντας τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής και εφόσον στην συνέχεια προκύψουν και κατά την αποδεικτική διαδικασία, προσδίδει τον ακριβή (ορθό) νομικό χαρακτηρισμό στη σύμβαση, κρίση η οποία στην συνέχεια ελέγχεται αναιρετικά στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ. Η δυνατότητα του ορθού χαρακτηρισμού από το δικαστήριο της έννομης σχέσης ως σύμβασης έργου ή εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου δεν αποκλείεται στις εργασιακές σχέσεις του δημόσιου (και του ευρύτερου δημόσιου) τομέα(ΟΛΑΠ 18/2006). Περαιτέρω, η Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28-6-1999 (που δημοσιεύθηκε την 10-7-1999 στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και άρχισε να ισχύει από 10-7-2001) έχει ως σκοπό την αποτροπή της κατάχρησης σύναψης διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου με την λήψη από τα κράτη μέλη όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων, συγκεκριμένων μέτρων προσαρμογής (ρήτρα 5 του παραρτήματος αυτής), η Οδηγία δε αυτή ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τα ΠΔ 81/2003 και 164/2004, που εφαρμόζεται στους εργαζομένους με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα, η ισχύς των οποίων άρχισε από την δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την 2-4-2003 και 19-7-2004 αντίστοιχα. Ανεξάρτητα από την Οδηγία αυτή, στην ελληνική έννομη τάξη η διασφάλιση των εργαζομένων από την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους, με την προσημαστική επιλογή της σύμβασης έργου ή εργασίας ορισμένου αντί αορίστου χρόνου, αντιμετωπιζόταν με το άρθ.853 ν. 2112/1920 (σε συνδυασμό με τα άρθ.281,671 ΑΚ, 25§§1 και 3 του Συντάγματος), το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν έχουν συναφθεί στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα, και ορίζει ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, αν ο καθορισμός της διάρκειας αυτής δεν δικαιολογείται από τη φύση της σύμβασης, αλλά τέθηκε σκόπιμα προς καταστρατήγηση των διατάξεων του ίδιου νόμου περί υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής σύμβασης. Η διάταξη αυτή, ενώ αναφέρεται στην προστασία των εργαζομένων από την μη τήρηση εκ μέρους του εργοδότη των τυπικών όρων που επιβάλλει κατά την απόλυση ο ν.2112/1920, αξιοποιήθηκε γενικότερα για τον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ως ορισμένης ή αόριστης χρονικής διάρκειας, με πληρέστερη μάλιστα προστασία έναντι εκείνης της μεταγενέστερης ως άνω κοινοτικής Οδηγίας, εφόσον πρόκειται για διαδοχικές συμβάσεις έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου που καλύπτουν πραγματικά πάγιες και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες της υπηρεσίας, και τούτο διότι ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης, κατά την προαναφερθείσα έννοια, και δη της σύμβασης έργου ή εργασίας ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποτελεί κατεξοχήν έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων, ανεξάρτητα από τον εκ του νόμου χαρακτηρισμό της συμβατικής σχέσης ως ορισμένου χρόνου (ΑΕΔ 3/2001, Ολ.ΑΠ 6/2001, 7 και 8/2011), χωρίς παράλληλα ο ορθός αυτός νομικός χαρακτηρισμός εκ μέρους του δικαστηρίου, όταν συντρέχουν οι προαναφερθείσες ουσιαστικές προϋποθέσεις των καλυπτομένων αναγκών, να συνιστά ανεπίτρεπτη "μετατροπή" του ισχύοντος νομικού καθεστώτος απασχόλησης από ορισμένου χρόνου σε αόριστου (Ολ.ΑΠ18/2006). Συνάγεται, περαιτέρω, από τα προαναφερθέντα, ότι επί διαδοχικών συμβάσεων έργου ή εργασίας ορισμένου χρόνου που καταρτίστηκαν με το Δημόσιο κλπ. πριν από την έναρξη ισχύος (1) της ως άνω Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, (2) των παραγράφων 7 και 8 του άρθ.103 του Συντάγματος, που προστέθηκαν κατά την αναθεώρηση του έτους 2001 ισχύουν από 18-4- 2001 (ΦΕΚ Α' 85/2001) και απαγορεύουν την, ακόμη και από το νόμο, μονιμοποίηση του προσλαμβανομένου ως άνω προσωπικού ή την μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου ακόμη και σε περίπτωση που οι εργαζόμενοι με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του Δημοσίου και (3) των άρθ.5 και 11 του ΠΔ 164/2004, που άρχισε να ισχύει από 19-7-2004 και διαγράφει τις προϋποθέσεις μετατροπής των κατά την έναρξη της ισχύος του ενεργών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου συνεχίζονται δε και είναι ενεργές κατά τον χρόνο έναρξης της ισχύος τους και μετά ταύτα και καλύπτουν κατά την φύση τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δεν εφαρμόζονται οι ως άνω διατάξεις, διότι αυτές (συμβάσεις έργου ή εργασίας) είχαν προσλάβει ήδη κατά τον χρόνο που εκτείνεται η έννομη σχέση και το αντικείμενό της, δηλ. και πριν την έναρξη ισχύος των ως άνω συνταγματικών και άλλων διατάξεων, τον χαρακτήρα της σύμβασης αορίστου χρόνου, κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό, παρά τη τυχόν απαγόρευση από το νόμο της σύναψής τους ως τέτοιων (αορίστου χρόνου), τον οποίο διατηρούν και μετά ταύτα, δηλ. και μετά την έναρξη ισχύος των πιο πάνω διατάξεων, ως ενιαίες πλέον συμβάσεις αορίστου χρόνου (Ολ.ΑΠ 7 και 8/2011). Ενόψει όλων των ανωτέρω, οι συμβάσεις αορίστου χρόνου που συνάγονται μετά την έναρξη ισχύος των ως άνω διατάξεων, ως ενιαίες πλέον συμβάσεις αορίστου χρόνου (Ολ.ΑΠ 7 και 8/2011). Ενόψει όλων των ανωτέρω, οι συμβάσεις αορίστου χρόνου που συνάγονται μετά την έναρξη ισχύος των ως άνω διατάξεων, ως ενιαίες πλέον συμβάσεις αορίστου χρόνου (Ολ.ΑΠ 7 και 8/2011).

www.aftodioikisi.gr

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΠΟΤΣΗ 2010

υποψ
Η.Σ.Ε
ΕΙΝΕΙΣ
Ν.Α.Ρ.Α.
80' 656
Κ.Δ.Π.
Τ.Ε.Ε.
10.11.98
20.11.98
Π.Α.Α.
Τ.Μ.
2.11.98
1139/2013,
0,176
76 ΚΜΔ

στην προαίματη αερίωση, από την
επιλογή της ένορκης μαρτυρίας του μάρτυ-
ρα της ενόχουτας που εφετάθηε στο
αυροατήριο του πρωτοβαθμίου δικαστηρί-
ου και αερίεχεται στο ταυτοποίηση με
την ευαλοσύμη αωδφωμ παρααειά δι-
μύωσ συμφράσης του ανωτέρω δικα-
στηρίου και τα έγγραφα που κρημ
προσμορφήν και εωιμαλωμένα οι διαδι-
μοί αωοδεχόνησαν τα αωδουσα παρα-
ματά αω ερισσαειά: Η ενόχουσα και
ήδη ευαλοσύνη Ευαγγελία Γερούτσου αωο-
σελήφθη αωδ τον εναχόμενο Αήμο την
10-9-1998 με σύμβαση εφαρσημένη εργαείας
ιδιωτικού δικαίου οριγμένου χρόνου αωο-
μείνου να εργασει στο Δημοτικό Κέντρο
παιδιού Αιχάλεω ως τροφωέλουδμης. Η εν λόγω
αμβασμ εργαείας της διήρμεσε έως την
9-5-1999. Πρωτ τη λήξη της αρχικής αμβασ-
μης εργαείας της αυτή αναεωδμήε με δια-
δοχικές και αλλεωδωλητες συμβάσεις για
αλλεω αέντε φορές και συγκεκριμένα από
11-10-2000 έως 10-10-2002, αωδ 16-3-2004
έως 15-11-2004, αωδ 2-4-2007 έως 30-11-
2007, αωδ 11-8-2008 έως 10-4-2009
και αωδ 18-8-2010 έως 17-4-2011, όπου
αωοείχε τις υπορηείες της στη Δημοτική
Επιχείρηση Ανάεωσμη του Δήμου Αιχά-
λεω ως οιοογένειαυή βοηθός αωδ 11-10-2000
έως 10-10-2002 και αωοιόδωσ στον εναχό-
μενο Δήμο ως εργατρια καθαριότητας
(β) αωομορφήδωνές και εωιμαλωμένες
αωδ 29-12-2000 και 19-12-2001 βεβαω-

ος της Δημοτικής Επιχείρησης Ανδραγαθίας του
 Δήμου Αιγιάλεω, την από 11-10-2000 σύμβαση
 εργασίας ορισμένου χρόνου, την υπ' αριθμ 1306/
 1-4-2009 βεβαίωση του Δημοτικού Κέντρου
 Παιδείας του Δήμου Αιγιάλεω και τις υπ' αριθμ
 2078/3-5-2011 και 36323/1-7-2013 βεβαιώ-
 σεις του Δήμου Αιγιάλεω). Όλες οι ως πο-
 νω συμβάσεις υπεβλήσαν συμβασιούχοι εφαρ-
 μένης εργασίας, μετέπειτα η Ενώγουσα παρέ-
 χε την εργασία της, ενώ συνδύχες εφαρ-
 τής και ενώ τον έλεγχο και την εξουσία
 των οργάνων του Ενωμένου Δήμου, ως προς
 τον τρόπο, χρόνο και τον τρόπο μεροκλή-
 ρου της. Καθ' όλο το χρονικό διάστημα των ως
 άνω διαδοχικών συμβάσεων, η Ενώγουσα με την
 μεροκλή των υπηρεσιών της αυτών ασχολή-
 τες και διοικήσει ανάγκες του Ενωμένου,
 οι οποίες ήταν απαραίτητες προς εξυπη-
 ρισή των αναγκών των δημοτών του. Ο Ενω-
 μένος Δήμος, δια των ευερεσίνων του, αν-
 υμνωσέ στην Ενώγουσα την 17-4-2011 ότι
 δεν θα ασχολήται πλέον τις υπηρεσίες
 της. Όμως, η ανωτέρω ορισμένη χρονική διάρκεια
 των συμβάσεων της Ενώγουσας δεν διακο-
 ρήτο από τη φύση, το είδος και το πο-
 σός των μεροκλήτων από αυτή υπηρε-
 σιών αλλά ούτε και από οποιοδήποτε
 άλλο αντικείμενο ή λόγο, όπως είναι η
 ευρεία μεροκλήτος χαρακτήρα εργασίας, αλλά
 απλώς τρέφει από τον Ενωμένο συ-
 στήμα, προς υαταστράτηγη των, ως επί
 υποχρεωτικής υατοχρήσης των συμβάσεων της,
 διατάξεως του ν. 2112/1990, με αν έωσει να

απολύτως άυρος ο όρος των συμβόσεων
 της, ως προς το χρονικό ωριορίσιμό αυ-
 τών και το σύνολο των διαδοχικών συμβό-
 σεων να αφορεί μία ενιαία σύμβαση έρ-
 γασίας αορίστου χρόνου, η οποία δεν έχει
 αυτοδικαίως κατά την ημερομηνία ή της
 τελευταίας σύμβασης, αλλά έπαισιολογεί να
 υφίσταται και μετά την εν λόγω ημερομηνία.
 Ειδικότερα, οι διαδοχικές συμβάσεις έργασίας
 ορισμένου χρόνου της εν λόγω με τον ενάγοι-
 μένο Δήμο καταρτίσθηκαν από την 10-9-1998
 και έπαισθεν, δηλαδή πριν από την έναρξη
 ισχύος της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου
 της 28-6-1994 (10-7-2001), των παρ. 7 και 8
 του άρθρου 103 του Συντάγματος (18-4-2001)
 και του π.δ. 164/2004 (19-7-2004) και είχαν
 προηθεί ήδη πριν την έναρξη ισχύος
 των συνταγματικών και άλλων διατάξεων το
 χαρακτήρα της σύμβασης έφαρτημένης έργασίας
 αορίστου χρόνου, γιατί από νομικό χαρακτή-
 ρισμό, κατά την τυχόν αξιολόγηση από
 το νόμο της σύμβασης τέτοιων συμβόσεων
 (αορίστου χρόνου) την ουσία και δικτυρούν
 και μετά ταύτα, δηλαδή και μετά την έναρ-
 ξη ισχύος των πιο πάνω διατάξεων, ως
 ενιαία αφορούν σύμβαση αορίστου χρόνου, εν-
 γει του ότι, όπως προαναφέρθηκε, η
 εν λόγω προσηλήψη με σύμβαση έργα-
 σίας ορισμένου χρόνου την 10-9-1998,
 η οποία αναβλήθηκε διαδοχικά μέχρι
 και την 17-4-2011 και υβνώσε ως προς
 και διαρκεί ανάγκες του ενάγομένου. Πράττε-
 ρα, όπως προαναφέρθηκε, το πρωτοβάθμιο

Διυσσύριο αωέριγε την έδικη αγωή ως
 ως την ενάγουσα και ήδη ευκατάστα, δι-
 τι ήυρε ότι η καταγγελία της αμβασ-
 εργασίας της έλαβε χώρα την 9-5-1999.
 Όμως, από τα ως άνω αωσθεύειυα, μετά
 από την από την υπ αριθμ. 36323/1-7-
 2013 βεβαίωση του ενάγορου δήμου, προ-
 υώπει ότι αυτή (καταγγελία της αμβασ-
 εργασίας της ενάγουσας) έλαβε χώρα την
 17-4-2011. Επομένως, η έδικη αγωή ως
 ως την εν άγω ενάγουσα και ήδη ευκα-
 τάστα έχει αλληθεί παραδεχώς εν τού-
 της προβλεπόμενης από το άρθρο 6 παρ 1
 του ν. 3198/1455 τρίτην αωσθεύειυα προ-
 υπείας, αωόσον η καταγγελία της αμβασ-
 εργασίας της έλαβε χώρα την 17-4-2011
 και η έδικη αγωή εισέδθηκε στον ενάγο-
 μένο δήμο την 15-7-2011, όπως προκύπτει
 από την υπ αριθμ. 6442/15-7-2011 έυωση
 εισέδοσης του Διυσσύριου έωρμελήτη στο
 πρώτο βίβλιο Αθηνών Ιωάννη Μαδερτή. Το
 πρώτο βίβλιο, έωομένω, Διυσσύριο, το αωόλο
 με την ευκατάστα αωόφαση του αωέριγε
 την αγωή, ως ως την ανώτερω ενάγουσα,
 ως αωοράδευτη, δει, να τα διαλαμβανό-
 μένα στην αγωή, αωοήθηκε μετά την αωόδο-
 της ως άνω προύπειας, έωφάε ως ως
 την έρμηνεία και έφαρμογή του νόμου.
 Μετά ταύτα, η έδικη αγωή, η οωοία,
 ως ως την ανώτερω ενάγουσα και ήδη
 ευκατάστα, είναι νόμιμη, στηρίξημένη στη
 προωρατέσει της μέγιστη αέγη
 της αωόδο διατάξης, έωρφέει να ήνει

τοκάθως και σε εκείνες των άρθρων
 180,656 ΑΚ, όπως το τελευταίο ισχύει
 μετά την αντικατάσταση του με το
 αρθρ. 61 Ν4139/2013, 70,176 946 ΚΠολΔ.

Γ^ο υα

δευτή ως βάση για ουδέν και να αναγνω-
 ρισθεί ότι αυτή συνδέεται με τον εναγόμε-
 νο πήμο με σύμβαση εφάρτησης εργασίας 40-
 ρίστου χρόνου. Περαιτέρω, να αναγνωριστεί η
 αυριότητα της από 17-4-2011 καταγγελίας
 της σύμβασης εργασίας της και να υποχρεω-
 θεί ο εναγόμενος να αποδοχέται τις υπο-
 ρηίες της ανωτέρω ενόγουσα με τους ίδιους
 όρους που ίχσαν πριν την καταγγελία της
 εργασιής της σύμβασης, με την αμοιβή σε
 βάρος του χρηματιής ποσής 300 ευρώ, για
 κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης του με το δια-
 τατυό της ως ανωτάς απόφασης. Κατόνιν
 τούτων, πρέσει να γίνει δευτή η έφεση ως
 βάση να ουδέν και να εξαφανισθεί η ενα-
 γουμένη απόφαση. Στη συνέχεια, να υπαχθεί
 η υποθέση στο κωδον Δικαστήριο (άρθρο 535
 παρ. 1 κμια), γα να έρθεθεί η αγωγή νατι
 ουδέν, να γίνει αυτή δευτή ως βάση νατι
 ουδέν για τους λόγους που περιετέθησαν,
 κατό τα ειδικότερα στο διατατυό οριθ-
 μένα τήσ, τα διατατυά ποδα των διαδ-
 ιων, ανωτέρων των ποδων διαταδοσης,
 πρέσει να συμψηφιστούν μεταξύ τους, βίδει
 η έρμηνεία των κανόνων διαταου που έρσο-
 μέσησαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο
 179 παρ. β' κμια), κατό τα ειδικότερα στο
 διατατυό οριθμένα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

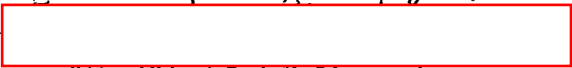
- Διατάσει αρτιμωτία των διαδίων της
 από 4-1-2017 (άρθρο 540 παρ. β' 505133/500356/

2017) έφεση κατά της υπ' αριθμ. 95/2016 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

- Πέχεται τωσικά και κατ'ουσίαν την έφεση - Εφαρμόζει την ευαλοσύνη υπ' αριθμ. 95/2016 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

- Κρατεί την απόφαση και διαδίδει ενώπιον της από 14-7-2011 (αριθμ. ευθ. κατά 131979/4030/2011) αγωγή.

- Αρχέται την αγωγή ως προς την ενδούσα

- Αναγνωρίζει ότι η ανωτέρω ενδούσα - ευαλοσύνη συνδέεται με τον εξαχθέντο ήχο με σύμβαση εφάρτησης εργαίας αοριστου χρόνου.

- Αναγνωρίζει την αυριότητα της από 17-4-2011 καταγγελίας της σύμβασης εργαίας της ανωτέρω ενδούσας.

- Υποχρεώνει τον εξαχθέντο να αποδέχεται τις υποχρεώσεις της ανωτέρω ενδούσας με τους ίδιους όρους που ίσχυαν πριν την καταγγελία της εργαίας της σύμβασης, με την αμοιβή σε βάρος του κρηματικής ποσής τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε ημέρα άρτης συμμόρφωσης του με το διατακτικό της αεροσταίας αμοιβής.

- Συμψηφίζει τα διατακτικά ήμοδα, αμφοτέρων των βάθμων δικαιοδοσίας, μετά από την διαδίκην.

κρ/δκτ/ε/1/α